

ערב. על השעון הגדול השעה שבע ואני יושב וקורא עתון-ערב עברי. יוסף, אומרת חנה ברמי, היום בא לירושלים הבן של האח שלי מנהל. הוא בן 19 שנה וגם אתה בן 19 שנה. אתה אוהב למד וגם הוא אהוב למד. הנה הוא יושב עכשו ואוכל ארוחת-ערב. בוא גם אתה יוסף, לשולחן שבחרט הגדול. אני נוטה עכשו את ארוחת-הערב ואתם אוכלים ביחד.

תודה רבה, הנברת חנה ברמי!

הנה יוסף! הוא גור פה בחדר השני, הוא סטודנט. זה יגאל מנהל. אני שמח, שאתה פה. ברוך הבא, יגאל מנהל. אני לא יודע אם נהיל מושב או קבוע, אם נהיל בשרון או בגליל. אתה לומד באוניברסיטה, ולא יודע שנהיל הוא מושב? הוא אחד המושבים הראשונים בארץ; מושב גדול ויפה עמוק ירושאל.

אתה אוהב את המושב, נכון?
כן, אני אוהב מאד.

מה יש שם במושב, יגאל?
הכל יש במושב.

קולנווע יש במושב?
כן, קולנווע טוב, קולנווע חדש. הקולנווע רק בן שנה אחת.
מה אתה עונה במושב כל היום?

מה אני עונה? ביום אני עובד. יש במושב הרבה עצודה ואתה העבודה במושב אני אוהב. עכשו אני בזבאה. אבל אחרי הצהা אני רוצה לעבוד וגם למד. כל תחברים שלי במושב לומדים, לא רק עובדים.

אבל אַתָּם מְדֻבְּרִים הַرְבָּה וְלֹא אֲוֹכְלִים כָּלּוֹם, אָוּמֶרֶת חַנְהָה. יֵשׁ עַל
הַשְּׁלֵחָן לְחַם וְגַבְינָה, יֵשׁ גַּם לְחַם שְׁחוֹר, לִמְהָ אַתָּם לֹא אֲוֹכְלִים? אַתָּה
אֲוֹכֵל יוֹסֵף לְחַם שְׁחוֹר? הַיּוֹם אֵין לְיִ לְחַם לְבָנָן.
אין דבר, חַנְהָה, גַּם הַלְּחָם הַשְּׁחוֹר טוֹב. לִמְהָ, יִגְאֵל, אַתָּה שׂוֹתָה תֵּה בְּלִי
סָכָר? הַגָּה יֵשׁ פָּה גַּם סָכָר.

אם יֵשׁ רְבָה עַל הַשְּׁלֵחָן, אַנְיָ לֹא שׂוֹתָה תֵּה עַם סָכָר.
טוֹב, אָוּמֶרֶת חַנְהָה, אם יֵשׁ הַכְּלָל עַל הַשְּׁלֵחָן גַּם אַנְיָ יוֹשַׁבְתָּ פָּה עַל יָד
הַשְּׁלֵחָן. עַם הַצְּעִירִים. טַבְנָה
גַּם אַתָּ צְעִירָה, אַנְיָ אָוּמֵר לְחַנְהָה, אֵין אָשָׁה לֹא צְעִירָה.

לֹא עַל הַלְּחָם לִבְדוֹ

אַתָּה אֲוֹכֵל דָּן? הַגָּה לְחַם לְבָנָן, גַּבְינָה לְבָנָה, עַל הַלְּחָם רְבָה טוֹבָה.
אַנְיָ רֹזֶץ לְחַם שְׁחוֹר!

לְחַם שְׁחוֹר? לִמְהָ לְחַם שְׁחוֹר? הַיּוֹם יֵשׁ לְחַם לְבָנָן, הוּא טוֹב מְאֹוד.
אבל אַנְיָ אוּהָב מִאָד לְחַם שְׁחוֹר.

הַרְבָּה עַל הַלְּחָם שְׁחוֹרָה, גַּם הַלְּחָם שְׁחוֹרָה.
אֵין אַנְיָ אוּהָב לְחַם בְּרְבָה שְׁחוֹרָה, אַנְיָ אוּהָב לְחַם שְׁחוֹר בְּלִי רְבָה, בְּלִי
גַּבְינָה.

הַיּוֹם יֵשׁ רְבָה עַל הַלְּחָם וַיֵּשׁ גַּבְינָה לְבָנָה, אֵין לְחַם שְׁחוֹר!
אבל אַנְיָ לֹא אוּהָב לְחַם לְבָנָן וְגַבְינָה לְבָנָה.

דָּן, דָּן, לִמְהָ אֵין אַתָּה אֲוֹכֵל?
אבל...

דָּן, דָּן, גַּבְינָה אֵין אַתָּה אֲוּהָב, רְבָה אֵין אַתָּה אֲוּהָב. גַּם אַתָּ אָבָא אֵין
אַתָּה אֲוּהָב...
את אָבָא אַנְיָ אֲוּהָב...

נְכוֹן, כִּילְךָ אֲוּהָב אֶת אָבָא שׂוֹתָה קְקָאוֹ. הַגָּה קְקָאוֹ וְלְחַם לְבָנָן.
אַנְיָ אֲוּהָב אֶת אָבָא, וְאַנְיָ אֲוּהָב קְקָאוֹ "לְבָנָן" וְלְחַם שְׁחוֹר.

שער תשייעי: יש עבודה

אני עושה	אני עושה	אני שותה	אני שותה
את	אתה	את שותה	אתה שותה
היא	הוא	היא שותה	הוא שותה
אנחנו עושות	אנחנו עושים	אנחנו שותות	אנחנו שותים
אתן	אתם	אתן שותות	אתם שותים
הן	הם	הן שותות	הם שותים

נוקבה

אחד-עשרה
שתיים-עשרה
שלוש-עשרה
ארבע-עשרה
חמש-עשרה
שש-עשרה
שבע-עשרה
שמונה-עשרה
תשעה-עשרה

זכר

אחד-עشر — 11
שנתיים-עשור — 12
שלושה-עשור — 13
ארבעה-עשור — 14
חמשה-עשור — 15
ששה-עשור — 16
שבעה-עשור — 17
שמונה-עשור — 18
תשעה-עשור — 19

מספרים

יש. — אין
מלא!

הערב **אנחנו** לומדים. הערב — שעור.
היום **אתן** שותות קפה בחלב. היום — קפה, ו — חלב.
~~בעבר-הירדן לא~~ גרים יהודים. — ~~בעבר-הירדן~~ — יהודים.
בחדר זהה אין כלום. בחדר זהה — כסא ו — שולחן.
המורה לא בא. בכיתה יושבים רק תלמידים ותלמידות.
בכיתה — תלמידים ו — תלמידות, אבל — מורה.

שיעור תשיעי: אין דבר, אין דבר

בְּלִי אֵין בַּיִת־סֶפֶר בְּלִי תַּלְמִידִים וְאֵין תַּלְמִידִים בְּלִי מָרוּם.

לֹמַד? לֹמַה אַתָּה אָכֵל מַעַט בַּבָּקָר? – טוֹב לְאַכֵּל וְלִשְׁתֹּות אַחֲרַלְמָלֶךְ
הַבְּזָבָדָה. – לֹמַה אַתָּה עֹמֵד פָּתָה?

כְּלוּם יָדַע מַעַט וַיַּעֲקֹב לֹא יָדַע כְּלוּם. – אֵין דָבָר, הוּא
תַּלְמִיד מִתְחִיל, וְתַלְמִיד מִתְחִיל לֹא יָדַע כְּלוּם.

דָבָר כָּל דָבָר הַוָּא יָדַע וְכָל דָבָר הַוָּא עֹשָׂה. – יִשְׁתַּחַת דָבָר
יְפִים בָּאָרֶץ. – אֵין דָבָר הַעומֵד בְּפָנֵי הַרְצׂוֹן

רשימה 9

כלום	שחור	רבה	קבוץ
niente	negro	più	ruggaffau
כלום	שחור	רבה	קבוץ
assai	negro	parole	gloria
מַאֲד	שׁוֹתָה	דבר	מוֹשֵׁב
oreologio	amo	città	cooperative
שְׁעֻנָּן	אהוב	קָולָנוּעַ	לחם
non c'è niente	בל	לְבָנָן	גְּבִינָה
אין-דבר	blusa		